

LIII.

B e t æ n k n i n g

over

Forflag til Lov om Konkurs samt om nogle Forandringer i de gjældende Bestemmelser om Pant, Thinglæsning og Exekution.

(Udgifven af Folkethingets Udvalg den 29de Februar 1872.)

Udvalget har været enig om, at erkjende, at det vilde være saare heldigt, om den Reform af Fallitvæsenet og tillige af nogle andre i en vis Forbindelse dermed, staaende Forhold, som det omhyggelig udarbejdede Lovforslag tilfigter naaet ved en Kreds af Bestemmelser, der i det Mindste af Udvalgets overveieende Flertal i det Væsentlige anerkendes som rigtige og anbefalelsesværdige, maatte kunne blive gennemført fra Lovgivningsmagtens Side alt i denne Rigsdagssamling. Dvsstet og Haahet herom er blevet saa meget stærkere, som det ved Udvalgets Gjennemgaaelse af Lovforslaget har vist sig, at der kun paa enkelte Punkter var en større og mere betydningsfuld Meningsforskjel tilstede imellem dets Medlemmer, og som det dels er lykkedes, ved nogen Bempesse af de forskjellige Anskuelser, at samle det store Flertal om et Forflag til en Forandring i Lovforslaget paa det ene Punkt, der ganske vist ikke er lidet betydnende, men som dog paa den anden Side paa ingen Maade synes at kunne gribe forstyrrende ind i den tilfigtede Ordning i det Hele taget, dels i hvert Fald maa indrømmes, at det andet Punkt, hvor Meningerne staa mere skarpt imod hinanden, ikke staa i nogen uadskilligt Forbindelse med det, som udgjør den væsentlige Gjensstand for Lovforslaget, og derfor i Mangel af Enighed vel kan udskydes af Loven, og henstilles til Drøftelse og Bearbejdelse ved en anden Leilighed. Der sigtes i den første Hen-

seende til Bestemmelserne i Lovforslagets 2det Afsnit §§ 151—152, om Ophævelsen af Underpant i Løsøre med nogle enkelte Undtagelser. Udvalgets store Flertal har — i Erkjendelse af, at paa den ene Side navnlig det almindelige Underpant i Alts, hvad Pantfættene er, eller eiendes vorder, og det saakaldte Hypotheca universitatis, eller Pant i Samlinger af ensartede, eller til fælles Brug bestemte, ikke hver for sig, betegnede, og derfor omstiftelige, Gjenstande, let kan misbruges og vistnok har været misbrugt til Skade og Forurettelse for Vedkommendes Kreditorer i Almindelighed og i det Hele neppe er tjenligt for Udviklingen af et sundt Kreditsystem, men at paa den anden Side dette Hensyn ikke synes tilstrækkelig at retfærdiggjøre et almindeligt Forbud mod Underpant i Løsøre, selv under Former, og i Forhold, der gjøre hine Misbrug lidet sandsynlige, og, at det vilde kunne gjøre det vanskeligere, for mangen Mand i mindre Forhold, at rejse Kredit, naar han ikke ligesom hidtil maatte give sin Kreditor Sikkerhed i sine Eiendele. — troet at kunne løse Striden paa en heldig Maade ved, at foreslaa, at der for Fremtiden ikke skal kunne gives almindeligt Underpant eller Underpant i Samlinger af ensartede eller til et fælles Brug bestemte Ting, der betegnes ved almindelige Benævnelser. Det andet omstridte Hovedpunkt angaar Bestemmelserne i Lovforslagets §§ 154 og 159, hvorved Reglerne i Danske Lovs 5—3—28 og 5—7—